

รายการซึ่งอิง

ภาษาไทย

กิตติพงษ์ ห่วงรักษ์. 2535. กระบวนการแปรรูปอาหาร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจุลสารกิจกรรมเกษตร
คณะเกษตรฯ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จิตราดา ใจเมเมษ แล้วอรอนงค์ นัยวิกุล. 2525. เมกอร์เทคโนโลยีเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์พิมเสนศ.

ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วารีก. 2529. กระบวนการแปรรูปอาหาร. สงขลา: ภาควิชาจุลสารกิจกรรมเกษตร
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นฤชี ภาคลำเจี้ยก. 2538. Process and Quality Packaging for Food Industry. ในเอกสาร
ประชุมทางวิชาการ FoSTAT's Food Conference 1995, หน้า 1-25.
18-19 พฤษภาคม 2538 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์, กรุงเทพมหานคร.

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, สำนักงาน. 2524. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมช้าวสาลี
ชนิดทำขึ้นมเปี๊ง (มอก.374-2524). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.

วิบูลย์เกียรติ โมฟีรดานนท์. 2538. แนวโน้มของอาหารแฟรี่ย์เบ็กแพ็คพร้อมบริโภค การยอมรับวิธี
การเก็บรักษา การหุงต้ม และอนาคตของตลาดภายในประเทศไทย. ในเอกสาร
ประชุมทางวิชาการ เรื่องอาหารแฟรี่ย์เบ็กแพ็คพร้อมบริโภคกับความปลอดภัย, หน้า
2 - 12. 27 มกราคม 2538 ณ โรงแรมแม่นدارิน กรุงเทพมหานคร.

วุฒิชัย นาครักษ์. 2533. หลักการบรรจุ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจุลสารกิจกรรมเกษตร
คณะเกษตรฯ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศิริลักษณ์ สินธวาลัย. 2525. ทฤษฎีอาหารเล่ม 3 หลักการทดลองอาหาร. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุทธิชัยกิจกาน. 2528. รายงานสมมนาเรื่องการใช้ซอฟท์แวร์ในการทำขนมปังแบบ
ต่อเนื่อง. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางอาหาร คณะ
อุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขออนงค์ นัยวิฤต . 2529. ข้าวสาลีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กองเพมหนานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โรงเรียนสอนทำขั้นตอนมาตรฐาน ยูเอฟเอ็มเบคกิ้งสคูล บริษัท ยูไนเต็ดฟลามิล์ จำกัด,
เอกสารประกบก้าวเรียนวิชาชีวนอน 15 สูตร. วันที่ 14 -18 กุมภาพันธ์ 2540.

ภาษาอังกฤษ

American Association of Cereal Chemists. 1995. Method 54-10 and Method 54-21,
approved 1994. Cereal Laboratory method. 9 th ed. St. Paul: American
Association of Cereal Chemists.

Association of Official Analytical Chemists. 1995. Official Methods of Analysis. 15 th
ed. Washington D.C: Association of Official Analytical Chemists.

American Institute of Baking. 1972. Baking Scienc. New York. USA.

Baker, J.C., and Mize, M.D. 1937. Mixing dough in vacuum and in the presence of
various gas. Cereal chem. 14: 721-725.

Berglund, P.T., Shelton, D.R., and Freeman, T.P. 1991. Frozen bread dough
ultrastructure as affected by duration of frozen storage and freeze - thaw
cycles. Cereal Chem. 68: 105-112.

Berry, J.A. 1934. Cold - tolerant micro-organisms and frozen pack. Canner. 78: 13-16.

Blocksma , A.H. 1972. The relation between the thiol disulfide contents of dough and
its rheological properties. Cereal Chem. 49: 104-117.

Brown, J. 1992. Advance in bake making technology. in B.S. Kamel and C.E Stauffer
(ed.), Advance in baking technology, Glasgow: Blackie Academic and
Professional. pp. 38-87.

Bruinsma, B. L., and Geisenchlage, J. 1984. Frozen dough performance .compressed
yeast -Instant dry yeast. Baker's Dig. 58: 6-7,11.

Charles, V. R., and Van Duyne, F. O. 1953. Effect of freezing and freezer storage
upon quality of baked rolls and brown - served rolls and shaped roll
dough. Food Technol. 7: 208-211.

- Clegg, J.S., Seitz, P., Seitz, W., and Hazlewood, C.F. 1982. Cellular response to extreme water loss :The water - replacement hypothesis. Cryobiology. 19: 306-316.
- Crowe, J.H., Carpenter, J.F., Crowe, L.H., and Anchor - Doguy, T.J. 1990. Are freezing and dehydration similar stress vectors ? A comparison of modes of interaction of stabilizing solutes with bimolecules. Cryobiology 27: 219-231.
- Freeman, T.P., and Shelton, D.R. 1991. Microstructure of wheat starch: From Kernel to bread. Food Technol. 45: 162-168.
- Fennema, O.R. 1975. Freezing Preservation .In O.R. Fennema , M.Karel and D.B.Lund (eds), Principles of food science; Part II Physical principals of food reservation, pp. 173-251. New York: Marcel Dekker ,Inc.
- Fennema, O.R., and Powrie , W.D. 1964. Fundamentals of low-temperature food preservation. Advances in Food Reserch. 13: 219-317.
- Gelinas, P., Lagimoniere, P., and Dubord, C.1993. Baker's yeast sampling and frozen dough stability. Cereal Chem. 70: 219-225.
- Graveland, A., Bosveld, P., and Marseille, J.P.1978. Determine of thiol groups and disulfide bonds in wheat flour and dough. J.Sci. Food Agric. 29: 53-61.
- Godkin, W.J., and Cathcart, W.H.1949. Fermentation activity and survival of yeast in frozen fermented and unfermented doughs. Food Technol. 3: 139-146.
- Hoeft, R. Bates, R.P., and Ahmed, E.M. 1973. Cryogenic freezing of tomato slices. J.of Food Science. 38: 362-365.
- Hino, A., Takano, H., and Tanaka, Y. 1987. New freeze-tolerant yeast for frozen dough preparation. Cereal Chem. 64: 269-275.
- Hsu, K.H., Hoseney, R. C., and Seib, P.A. 1979a. Frozen dough. I: Factors affecting stability of yeasted doughs. Cereal Chem. 56: 419-424.

- Hsu, K.H., Hoseney, R. C., and Seib, P.A. 1979b. Frozen dough. II: Effects of freezing and storing conditions on the stability of yeasted doughs. Cereal Chem. 56: 424-426.
- Inoue, Y., and Bushuk, W. 1991. Studies on frozen doughs. I : Effects of frozen storage and freeze-thaw cycles on baking and rheological properties. Cereal Chem. 68: 627-631.
- Inoue, Y., and Bushuk, W. 1992. Studies of frozen doughs. II. Flour quality requirements for bread production from frozen dough, Cereal Chem. 69: 423-431.
- Inter Comission on Microbiological Specification for Foods. 1982. Microorganisms on foods. 2nd, ed. New York, Academic Press.
- Joiner, R.R., Vidal, F.D., and Marks, H.C. 1963. A new powdered agent for flour maturing. Cereal Chem. 40: 638-647.
- Jones, F.R., Phillips, J.W., and Hird, F.J.R. 1974. The estimation of rheologically important thiol and disulfide groups in dough . J.Sci Food Agric. 25: 1-10.
- Jorgesen, H. 1939. Further investigation into the nature of the action of bromate and ascorbic on baking strength of wheat flour. Cereal Chem. 16 : 51-60.
- Jul, M. 1984. The quality of frozen foods. London: Academic Press.
- Kline, L., and Sugihara, T.F. 1968. Factors affecting the stability of frozen bread doughs: I.Prepared by straight dough method. Bakers Dig. 42: 44-48.
- Kuminori,T., and Matsumoto ,B. 1963. L-ascorbic acid oxidizing system in dough and dough improvement. Cereal chem. 40: 648-652.
- Lorenz, K. 1974. Frozen dough: Present trend and future outlook. Baker' Dig. 48: 14-22.
- Mazur, P. 1961. Physical and temporal factors involved in the death of yeast at sub - zero temperatures. Biophys.J. 1: 247-251.

- Meric L., Lambert-Guilois S., Neyreneuf O. and Richard - Molard ,D. 1995 .
Cryoresistance of baker's yeast *Saccharomyces cerevisiae* in frozen dough
Contribution of cellular trehalose. Cereal Chem. 72: 609-615.
- Merrit, P.P. 1960. The effect of preparation on the stability and performance of
frozen, unbaked yeast -leavened doughs. Bakers Dig. 52: 18-23.
- Nakagawa, S. , and Ouchi, K. 1994. Improvement of freeze tolerance of commercial
baker's yeast in dough by heat treatment before freezing. Biosci.
Biotech Biochem. 58: 2077-2079.
- Neyreneuf, O., and Van der Plaat, J.B. 1991. Preparation of frozen French bread
dough with improved stability. Cereal Chem. 68: 60-66.
- Neyreneuf, O., and Delpuech, B. 1993. Freezing experiments on yeasted dough
slabs:Effects of cryogenic temperatured on the baking performance.
Cereal Chem. 70: 109-111.
- Oda, Y. Uno, K., and Otha, S.1986. Selection of yeasts for bread making by the
frozen dough method. Appl. Environ. Microbiol. 52: 941-943.
- Persson, P.O. and Londahl, G. 1993. Freezing technology. In C.P.Mallet(ed.), Frozen
food technology. pp. 20-58. London: Blackie Academic & Professional.
- Poulsen , K.P. 1977. The freezing process under industrial condition.In M.Anguez,
Freezing, frozen storage and freezing - drying of biological materials and
foodstuffs, pp. 344-353. International Institute of refrigeration , Paris.
- Potter, N.N. 1986. Cold preservation and processing. Food Science , 4 th. Van
Nostrand Reinhold : New York.
- Pyler, E.J. 1952. Baking science and technology. vol.1 &2., Chicago: Siebel
Publishing Co.,
- Reid, D.S. 1990. Optimizing the qualities of frozen foods. Food Technol. 44: 78-82.

- Reid, D.S. 1993. Basic physical phenomena in the freezing and thawing of plants and animal tissues. In C.P.Mallet(ed.), Frozen food technology, pp. 1-19, London: Blackie Academic & Professional.
- Samual, A.M. 1960. Bakery technology and engineering. The AVI Publishing Co., Inc
- Stauffer, C.E. 1992. Frozen dough production. In B.S. Kamel and C.E Stauffer(ed.), Advance in baking technology, pp. 88-105, Glasgow: Blackie Academic and Professional.
- Sunderlin, G.L., Collins, O.D., and Acheson, M. 1940. Frozen batters and doughs. J.Home Econ. 32: 381-384.
- Tanaka, Y. 1981. Freezing injury of baker's yeast in frozen dough. Nippon Shokuhin Kogyo Gakkaishi. 28: 100-106.
- Tsen, C.C. 1965. The improving mechanism of ascorbic acid. Cereal Chem. 42: 86-97.
- Tsen, C.C. 1963. The reaction mechanism of azodicarbonamide in dough. Cereal Chem. 40: 638-647.
- U.S.Wheat Associates 1996. Frozen dough technology: Frozen fermented doughs. USDA: U.S.Wheat Associates in co-operation with Foreign Agricultural Service. (Mimeographed)
- Van der Plaat, J.B. 1988. Baker's yeast in frozen dough state of the art, in: N.G. Asp.(ed.), Cereal science and technology in Sweden, pp. 110-129. Sweden: Lund University.
- Varriano-Marston, E., Hsu, K.H., and Mahdi, J. 1980. Rheological and structural changes in frozen dough. Baker's Dig. 54: 32-41.
- Wei,D., and Hosney, R.C. 1995. Effects of certain breadmaking oxidants and reducing agents on dough rheological properties. Cereal Chem. 72: 58-64.

- Wolt, M.J., and D'Appolonia, B.L. 1984a. Factors involved in the stability of frozen dough: I The influence of yeast reducing compounds on frozen dough stability. Cereal Chem. 61: 209-212.
- Wolt, M.J., and D'Appolonia, B.L. 1984b. Factors involved in the stability of frozen dough: II The effects of yeast type flour type and dough additives on frozen dough stability. Cereal Chem. 61: 213-221.
- Wu, J.Y., Maningat, J.I., Hosney, R.C., and Ponte, J.G. 1988. Short time breadmaking systems : Effect of formulation additives temperature and flour quality. J.Food Sci. 54: 535-539.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

วิธีวิเคราะห์

ก. 1 ปริมาณความชื้น AOAC 1995 - 925.10

1 อบภาชนะ (dish) ที่อุณหภูมิ $105 \pm 3^{\circ}\text{C}$ จนกระถั่งน้ำหนักคงที่ ทั้งให้เย็นในเดสซิเคเตอร์ (desiccator) แล้วนำมาซึ่งน้ำหนักที่แน่นอน

2 ซึ่งน้ำหนักตัวอย่างประมาณ 2 กรัม ที่ทราบน้ำหนักแน่นอน ใส่ในภาชนะที่อบแห้ง

3 นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ $105 \pm 3^{\circ}\text{C}$ โดยเปิดฝาไว้ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หรือจนน้ำหนักคงที่

4 ปิดฝาภาชนะในขณะที่ยังอยู่ในตู้อบ แล้วนำมาทำให้เย็นในเดสซิเคเตอร์ และซึ่งน้ำหนัก

การคำนวณ ความชื้น (ร้อยละ) = $\frac{(น้ำหนักภาชนะ + ตัวอย่าง) ก่อนอบ - (น้ำหนักภาชนะ + ตัวอย่าง) หลังอบ}{น้ำหนักตัวอย่าง} \times 100$

ก. 2 ปริมาณโปรตีน (Kjeldahl method) AOAC. 1995- 978.04

1 ซึ่งตัวอย่างประมาณ 1 กรัม ใส่ใน Kjeldahl flask

2 เติม K_2SO_4 1.5 กรัม CuSO_4 0.6 กรัม

3 เติม conc H_2SO_4 25 มิลลิลิตร

4 นำไปบ่มบนเตาจนได้ของเหลวใส ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น

5 เติมน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 250 มิลลิเมตร

6 เติมสารละลาย NaOH 50% และนำไปกลั่นด้วยไอน้ำ จับแอมโมเนียที่กลั่นได้ด้วย boric acid 4% 20 มิลลิเมตร โดยหยด methyl red - methylene blue 2-3 หยด เพื่อเป็น indicator

7 นำสารละลายที่กลั่นได้มาตีเรหด้วย 0.1 N H_2SO_4

การคำนวณ โปรตีน(ร้อยละ) = $\frac{\text{มิลลิกรัมที่ใช้} \times \text{นอร์มัลิตี้ของกรด} \times \text{Factor} \times 1.407}{\text{n้ำหนักตัวอย่าง}} \times 100$

ก.3 ปริมาณไขมัน (Soxhlet method) AOAC. 1995- 930.09

1 ชั้งตัวอย่างเป็นที่แห้งประมาณ 2-5 กรัม ให้ทราบน้ำหนักแน่นอน ห่อด้วยกระดาษกรอง แล้วนำไปใส่ใน thimble ใน extraction tube ของ Soxhlet apparatus

2 ใส่ปิโตรเลียมอีเทอร์ประมาณ 200 มิลลิลิตร ลงในขวดกันกลมที่แห้งและทราบน้ำหนักแน่นอน

3 นำไป reflux บน heating mantle ใช้อุณหภูมิปานกลาง โดยให้อัตราการกลับตัวของปิโตรเลียมอีเทอร์ 2-3 หยดต่อนาที ใช้เวลาในการ reflux 10 ชั่วโมง

4 ระหว่างเวลา นำไขมันที่สกัดได้ใส่ในขวดกันกลมที่สกัดไขมัน จากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 30 นาที

5 ทำให้เย็นในเดซิเคเตอร์

6 ชั่งน้ำหนักขวดกันกลม

$$\text{การคำนวณ ไขมัน (ร้อยละ)} = \frac{(\text{น้ำหนักของขวดกันกลม} + \text{ไขมัน}) - \text{น้ำหนักของขวดกันกลม} \times 100}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง}}$$

ก.4 ปริมาณเก้า AOAC 1995- 930.05

1 ภาชนะคู่เบิล (crucible) ที่อุณหภูมิ 550°C จนน้ำหนักคงที่ ทำให้เย็นในเดซิเคเตอร์ แล้วชั่งน้ำหนักที่แน่นอน

2 ชั้งตัวอย่างประมาณ 3-5 กรัม ให้ทราบน้ำหนักแน่นอน ใส่ลงในคู่เบิล

3 นำไปเผาที่อุณหภูมิ 550°C จนน้ำหนักคงที่

4 นำมาทำให้เย็นในเดซิเคเตอร์ แล้วชั่งน้ำหนัก

$$\text{การคำนวณ เก้า (ร้อยละ)} = \frac{(\text{น้ำหนักคู่เบิล} + \text{เก้า}) - \text{น้ำหนักของคู่เบิล} \times 100}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง}}$$

ก 5 Farinograph Method AACC 54-21

เครื่องมือ - เครื่อง Brabender Farinograph

- อ่างผสม (mixing bowl) ขนาดความจุแป้ง 300 กรัม

วิธีการ

- 1 เปิด circulating pump และ thermostat ให้เครื่องทำงานก่อนใช้ประมาณ 1 ชั่วโมง
- 2 เติมน้ำใส่ในบิวเร็ตให้ขึ้นสูงสุดอยู่ที่ระดับ 0 พอดี
- 3 ชั่งแป้ง 300 กรัมใส่ลงในอ่างผสม
- 4 เติมน้ำมีกที่เข้มข้นกระดาษกราฟให้เต็ม ตั้งเข้มข้นกราฟ
- 5 เปิดเครื่องให้ใบพัดในอ่างผสมทำงาน เมื่อเข้มข้นกราฟเดินมาถึงตำแหน่งเลข 0 เปิดน้ำจากบิวเร็ตลงสู่อ่างผสม โดยเติมน้ำลงไปในปริมาณที่ใกล้เคียงกับความสามารถในการดูดซึมน้ำของแป้ง ใช้ scraper ปาดเศษแป้งข้างอ่างผสมลงไป
- 6 นำแผ่นแก้ว (glass plate) ปิดอ่างผสมไว้ เมื่อการผสมดำเนินไปกราฟที่ได้จะบันทึกไว้

7 ถ้าปริมาณน้ำที่เติมลงไปเป็นความสามารถในการดูดซึมน้ำ (water adsorption) ที่แท้จริงของแป้ง เส้น 500 B.U. จะเป็นเส้นแบ่งกึ่งกลางความสามารถกว้างของกราฟ

8 ถ้าปริมาณน้ำที่เติมลงไปมากหรือน้อยกว่าความสามารถในการดูดซึมน้ำที่แท้จริงของแป้ง เส้น 500 B.U. จะไม่อยู่กึ่งกลางของกราฟ ถ้ากราฟอยู่สูงกว่าเส้น 500 B.U. แสดงว่าน้ำที่เติมลงไปมากกว่าความเป็นจริง ถ้ากราฟอยู่ต่ำกว่าเส้น 500 B.U. แสดงว่าน้ำที่เติมลงไปน้อยกว่าความเป็นจริงต้องปรับปริมาณน้ำที่เติมลงไปให้ถูกต้อง โดยความแตกต่างของจุดสูงสุดและต่ำสุดของกราฟ 20.B.U. จะเท่ากับความสามารถในการดูดซึมน้ำของแป้ง ร้อยละ 0.6-0.8

9 เมื่อได้กราฟที่มีการเติมน้ำในปริมาณที่ถูกต้องลงไปแล้ว นำมาประเมินค่า ความสามารถในการดูดซึมน้ำ เวลาในการเกิดก้อนแป้งผสม (dough development time) ความคงตัวของก้อนแป้งผสม(dough stability) ดัชนีความทนทานต่อการผสม (mixing tolerance index)

ก 6 Extensigraph Method AACC 54-10

เครื่องมือ

- Brabender Farinograph
- Brabender Extensigraph

วิธีการ

- 1 ชั่งแป้ง 300 กรัมใส่ลงในถังผสมของเครื่อง Farinograph
- 2 ละลายเกลือ 6 กรัม ในน้ำที่มีปริมาณน้อยกว่าความสามารถในการดูดซึมน้ำของแป้งประมาณร้อยละ 2

3 เติมน้ำมีก๊อกเข็มบันกระดาษให้เต็ม ตั้งเข็มให้อยู่ตำแหน่งเลขจำนวนเติมบันกระดาษกราฟ

4 เปิดเครื่องให้ใบพัดในถังผสมทำงาน เติมน้ำเกลือที่เตรียมไว้ลงไปผสมเป็นเวลา 1 นาที หยุดเครื่องปัดข้างถังผสมและใช้แผ่นแก้วปิดถังผสมไว้ พักไว้เป็นเวลา 5 นาที

5 เปิดเครื่องให้ทำงานต่อไปเป็นเวลา 2 นาทีแล้วหยุดเครื่อง หากเส้น 500 B.U อยู่จุดกึ่งกลางของกราฟแสดงว่าก้อนแป้งที่ผสมได้มีความกลมกลืนสูงสุด (maximum consistency) หากเส้น 500 B.U ไม่อยู่จุดกึ่งกลางของกราฟต้องปรับปริมาณน้ำที่เติมลงไปโดยใช้หลักเดียวกับที่กล่าวแล้วในการทำ farinograph

6 เมื่อได้ก้อนแป้งที่มีความหนืดสูงสุดแล้วตัดแป้งก้อนแป้งที่ได้ออกเป็นก้อนละ 150 กรัม จำนวน 2 ก้อน นำแต่ละก้อนมาบีบให้กลมใน extensigraph rounder จำนวน 20 รอบ

7 ก้อนแป้งที่บีบกลมแล้วจะถูกนำไปม้วนโดย roller ของเครื่อง extensigraph ให้เป็นรูปช่องไม้ ตรึงก้อนแป้งที่ได้ด้วย clamp ไว้บน holder และนำไปพักไว้ใน humidified chamber เป็นเวลา 45 นาที

8 วาง holder ไว้บน balance arm ของเครื่อง extensigraph ตั้งเข็มบันกระดาษกราฟให้อยู่ที่ตำแหน่งเริ่มต้น

9 เปิดเครื่องให้ตะขอทำงาน ตะขอจะค่อยๆ เลื่อนลงมาสัมผัสก้อนแป้งบน holder และดึงให้ก้อนแป้งขาดออก ในขณะที่ตะขอเกียร์ดึงก้อนแป้งอยู่นั้นเข็มบนกระดาษกราฟก็จะเดินไปปรากฏขึ้น หยุดเครื่อง ณ จุดที่ก้อนแป้งถูกดึงให้ขาดออก

10 นำก้อนแป้งที่ถูกดึงให้ขาดแล้วมาบันทึกผลและนำไปม้วนเป็นรูปขònไม้ อีกครั้งหนึ่ง พักไว้อีก 45 นาที แล้วนำมาดึงอีกครั้งหนึ่ง

11 ในครั้งที่ 3 นำก้อนแป้งที่ถูกดึงครั้งที่ 2 แล้วมาบันทึกผล และพักอีก 45 นาทีแล้วจึงนำมาดึงอีกครั้ง สูปแล้วก้อนแป้งจะถูกน้ำมาดึงหักหมด 3 ครั้ง หลังจากพักไว้ 45 90 และ 135 นาที ประเมินผลของกราฟที่ได้โดยอ่านค่า resistance to extension และ extensibility

ก 7 การหักยละการสูญเสียน้ำหนัก เมื่อจากการแข็งเยือกแข็ง (Freezing loss)

ตัดแปลงจาก AOAC : 1995 - 35.1.13

วิธีการทดลอง

1. ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างหลังการม้วนโดยเสร็จเรียบร้อย ซึ่งพร้อมจะนำไปแข็งเยือกแข็ง บันทึกค่าที่ได้ (M1)
2. ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างหลังการแข็งเยือกแข็ง (M2)

การคำนวณ

ร้อยละการสูญเสียน้ำหนักเมื่อจากการแข็งเยือกแข็ง (% freezing loss)

$$= \frac{(M1-M2)}{M1} \times 100$$

M1

ก 8. การหักยละการสูญเสียน้ำหนัก เมื่อจากการพักโถ (% proofing loss)

ตัดแปลงจาก AOAC : 1995 - 35.1.13

วิธีการทดลอง

1. ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างหลังการละลาย เมื่อวัดอุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางภายในโดยได้ 20 ± 2 องศาเซลเซียส บันทึกค่าที่ได้ (M1)
2. ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างเมื่อเวลาผ่านไป 1 ชั่วโมง (M2)

การคำนวณ

ร้อยละการสูญเสียน้ำหนักเนื่องจาก proofing (% proofing loss)

$$= \frac{(M1 - M2) * 100}{M1}$$

ก 9. การวัดปริมาตรของขนมปัง ตามวิธีมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เรื่อง แป้งสาลี ชนิดทำข้นมปัง ข้อ 10.2.2.2 (มอก.374-2524)

1 วัดปริมาตรภาชนะที่จะใช้วัดข้นมปัง(ภาชนะที่ใช้เป็นกล่องสีเหลี่ยมที่สามารถบรรจุข้นมปังที่ต้องการวัดได้) ใส่เมล็ดงาให้เต็มภาชนะแล้วปิด วัดปริมาตรด้วยระบบอุกตรัตน์ 1000 มิลลิลิตร จำนวนค่าปริมาตรเมล็ดงา

2 วางข้นมปังที่ต้องการวัดปริมาตรลงในภาชนะที่ทรายบรมิตรแล้ว เทเมล็ดงาลงในภาชนะให้เต็มแล้วปิด วัดปริมาตรเมล็ดงาที่อยู่ในภาชนะ

3 คำนวณ ปริมาตรข้นมปัง = ปริมาตรเมล็ดงา 1 - ปริมาตรเมล็ดงา 2

ปริมาตรจำเพาะ = ปริมาตรข้นมปัง/น้ำหนักของข้นมปัง

ก 10. การหาปริมาณสารลดเชิงทั้งหมด (total reducing substance) ตามวิธี AACC 10-01

1. สารเคมีที่ใช้

Trichloroacetic acid 10 %

สารละลาย KI 0.005 นอร์มัล เทريยมโดยละลายไอโอดีน 0.32 กรัม และ KI 0.5 กรัม ในน้ำกลั่น 500 มิลลิลิตร ทำการปรับค่ามาตรฐานเพื่อหาความเข้มข้นที่แน่นอน ด้วย สารละลาย sodium thiosulfate

สารละลายมาตรฐาน sodium thiosulfate 0.005 นอร์มัล

2. วิธีทดลอง

1. ผสมตัวอย่างได้ 2 กรัม ด้วย 10 % Trichloroacetic acid 25 มิลลิลิตร เป็นเวลา 15 นาทีที่อุณหภูมิห้อง โดยใช้แท่งแก้วคนเบา ๆ

2. นำไปเข้าเครื่องหมุนเร็ว ที่ 5000 rpm 10 นาที

3. รินส่วนใส เติม KI solution 3 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ 5 นาที หลังจากนั้นไต่เท雀 ไอโอดีนที่เหลือ ด้วย sodium thiosulfate ให้น้ำแป้งเป็นอินดิเคเตอร์ สารละลายจะเปลี่ยน Jas สีเขียวเป็นสีขาวๆ

การคำนวณ ปริมาณของ total reducing substance มีค่าเท่ากับ ปริมาณไอโอดีนที่ถูกใช้ไป

การเตรียม standard solution sodium thiosulfate 0.1 N

ละลายน้ำ Na₂S₂O₃ 5H₂O 24.82 กรัม และ Borax 3.8 กรัม ด้วยน้ำกลัน 200 มิลลิลิตร เทส่วนละลายน้ำใน volumetric flask 1 ลิตร แล้วทำให้ปริมาตรเป็น 1 ลิตร ด้วยน้ำกลัน

ซึ่งน้ำหนัก K₂Cr₂O₇ 0.20-0.23 กรัม (อบให้แห้งที่ 105 องศาเซลเซียส 2 ชั่วโมง) ละลายน้ำกลัน ประมาณ 150 มิลลิลิตร เติม KI 2 กรัม พรมกับเข่าเติมสารละลาย conc HCl 8 มิลลิลิตร ค่อยๆ หมุนขาวด (swirling) ให้สารละลายผสมกันดีจนกระทั่งได้ของเหลวใสสีน้ำตาล จะเป็นสีเขียวน้ำตาล เติมน้ำเปล่า 1-2 หยด ก่อนໄต่เทรากับ sodium thiosulfate และนำไปปิดเทรากับ sodium thiosulfate จนกระทั่งสารละลายเปลี่ยนจากสีน้ำเงิน เป็นสีเขียว

การคำนวณ Normality of Na₂S₂O₃ = g of K₂Cr₂O₇ X 1000

$$\text{ml of Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \times 49.032$$

ก 11. การวัดแรงดึงและความยืดของโดยเครื่องวัด สักษณะเนื้อสัมผัสอาหาร

(Texture Analysis TA-XT 2)

Extensibility using SMS /A/KIEFFER RIG and TA-XT2 Texture Analyzer

อุปกรณ์ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือเตรียมชิ้นโด มีส่วนประกอบดังนี้

- เครื่องกดชิ้นโด
- top based
- grooved base(bottom based)
- spatula
- แผ่น strip laminated

2. หัววัดแรงดึงเป็นสักษณะ ข้อเกี่ยว (hook probe) Extensibility using SMS/A/KIEFFER RIG ของ TA-XT2 Texture Analyzer

วิธีการทดลอง

ขั้นตอนเตรียมชิ้นงาน นำก้อนโดขนาด 10 กรัม วางในภาชนะพลาสติก พักไว้ 20 นาที จากนั้น ม้วนตามยาว 5-6 เซนติเมตร

1. วางแผ่น strip laminated ลงบนฐาน grooved base ซึ่งได้ทา paraffin oil แล้ว เพื่อป้องกันไม่ให้ติดกับส่วนของ top based ซึ่งจะทำให้มีดึงขึ้นโดยอุบัติเหตุร่างได้

2. วางโดยลงบนฐาน grooved base ซึ่งมีแผ่น strip laminated วางไว้แล้วตามข้อ 1

3. นำส่วนของ top based มาวาง平坦บน grooved base (bottom based) แล้ววางในเครื่องกดชิ้นโต หมุน clamp วนทวนเข็มนาฬิกา เพื่อเป็นแรงกดให้ชิ้นโต

4. พักไว้ 20 นาที คลายเกลี้ยง โดยหมุน clamp วนตามเข็มนาฬิกา

5. ใช้ spatula เยี่ยงชิ้นโตที่จะมีลักษณะเป็นเส้น ๆ ออกมา เลือก 3-5 ชิ้นขนาดเท่ากัน มาวัด

ขั้นตอนการวัดแรงตึงและความยืด

6. วางโดยบน sample place

7. ค่อย ๆ ลอก laminate strip ออก อย่างเบา ๆ วางบน handle เพื่อวัด tensile test

8. วัดความคงทนและแรงยืดที่ได้ชาด โดยมีหน่วยเป็นกรัม และมิลลิเมตร ตามลำดับ

12. การตรวจสอบจำนวนเชื้อที่มีอยู่ในโด

การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

ชิ้นอาหาร PDA (Potato Dextrose Agar) 39 กรัมลงในบีกเกอร์ขนาด 1000 มิลลิลิตร ลงในน้ำகல்லின் 1,000 มิลลิลิตร ละลายอาหารด้วยความร้อนจนได้สารละลายใสสี เหลืองอ่อน เทใส่ในขวดรูปไข่ (flask) อุดปากขวดด้วยสำลีและปิดปากด้วยแผ่นอะลูมิเนียม นำไปปั่นเยื่อ ในหม้อนึ่งอัดความดันที่อุณหภูมิ 121°C เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิ 42°C - 45°C เตรียมสารละลายน้ำเกลือที่มีความเข้มข้น 0.85% ใส่ในหลอดแก้วมีจุกปิดนำไปปั่นเยื่อในหม้อนึ่งอัดความดันที่อุณหภูมิ 121°C เป็นเวลา 15 นาที ความเข้มข้นของตัวอย่างที่ใช้ (dilution) ใช้ตัวอย่างที่มีความเข้มข้น 1:10⁻⁶, 1:10⁻⁷ และ 1:10⁻⁸

วิธีการทดลอง

ใส่สารละลายน้ำเกลือ 0.85% 90 มิลลิลิตรที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว

1 ชั่งตัวอย่างโดย 1 กรัมใส่สารละลายน้ำเกลือ 0.85% 90 มิลลิลิตรที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วนำมาปั่นด้วย blender เป็นเวลา 1 นาที ด้วยความเร็วสูงสุด (ก่อนใช้ blender ต้องนำเข้าด้วยเอทิลแอลกอฮอล์ทุกครั้ง) เทส่วนผสมที่ได้ลงในขวด ตั้งทิ้งไว้ 10 นาที เพื่อให้ส่วนที่เป็นของแข็งแตกตะกรอน

2 นำส่วนผสมที่ได้มาทำการเจือจาง โดยปีเปต 1 มิลลิลิตรดูดตัวอย่างเฉพาะที่เป็นส่วนของเหลว นำมาเจือจางจนได้ความเข้มข้น 10^{-6} , 10^{-7} และ 10^{-8} ปฏิปักษามอย่างละ 1 มิลลิลิตร ใส่ในจานเลี้ยงเชือความเข้มข้นละ 2 จาน ทำ 2 ครั้ง

3 เทอาหารเลี้ยงเชือซึ่งมีอุณหภูมิ 40°C ลงในจานเลี้ยงเชือที่มีตัวอย่างไว้แล้ว ประมาณจานละ 10 ถึง 15 มิลลิลิตร ผสมอาหารเวลาตัวอย่างให้เข้ากันโดยหมุนจาน

4 ทิ้งให้อาหารแข็ง กลับจานเลี้ยงเชือคว่ำลง นำไปปั่นเพาะเชือที่อุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

5 นับโคโลนีที่ร้อนบนจานเลี้ยงเชือ โดยนับจากจานที่มีโคโลนีรีบบ่นระหว่าง 30-300 โคโลนี แล้วคำนวนหาจำนวนยีสต์ทั้งหมดต่อโดย 1 กรัม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
สูตรและวิธีผลิตขนมปังแบบทุ่นเวลา
(สูตรต้นแบบจากโรงเรียนสอนขนมอบ ยูเอฟอี็ม)

ส่วนผสม	ร้อยละ	กรัม
แป้งสาลีชนิดทำขนมปัง	100.0	1000.0
น้ำเปล่า	65.0	650.0
ยีสต์ดง	1.5	15.0
เกลือ	1.0	10.0
น้ำตาลทรายขาว	5.0	50.0
ชอร์ตเก็นนิ่ง	4.0	40.0
สารปรับปรุงคุณภาพ	0.3	3.0

วิธีทำ

- 1.ร่อนแป้งสาลีลงในอ่างผสม
- 2.ใส่ยีสต์ลงไป ผสมที่ความเร็วต่อ 2 นาที เพื่อให้ส่วนผสมเข้ากัน
- 3.ละลายเกลือ น้ำตาล ลงในน้ำที่เตรียมไว้คนจนน้ำตาลและเกลือละลายเข้ากันดีแล้วเทลงในอ่างผสม ผสมจนแป้งรวมตัวกับน้ำ
- 4.ใส่เนยขาวลงไป ในขณะที่แป้งรวมตัวกับน้ำอยู่ ผสมจนแป้งเนียนได้ที่ (ใช้เวลา 8 นาที)
- 5.นำก้อนแป้งที่ผสมได้ที่แล้ว ตัดแบ่งออกเป็นก้อนขนาด 140 ± 2 กรัม
- 6.คลึงเป็นก้อนกลม รีดออกแล้วม้วนเป็นทรงกระบอก
- 7.วางลงในพิมพ์ พูฟที่อุณหภูมิ 32 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 50 นาที ขนมปังจะพูดได้ที่ (เติมพิมพ์)
- 8.นำขนมปังเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส 15 นาที
- 9.เมื่อสุกนำออกจากพิมพ์ทิ้งให้เย็นบนตะแกรง

ภาคผนวก C
แบบประเมินผลทางปัจจัยสัมผัส

ชื่อ

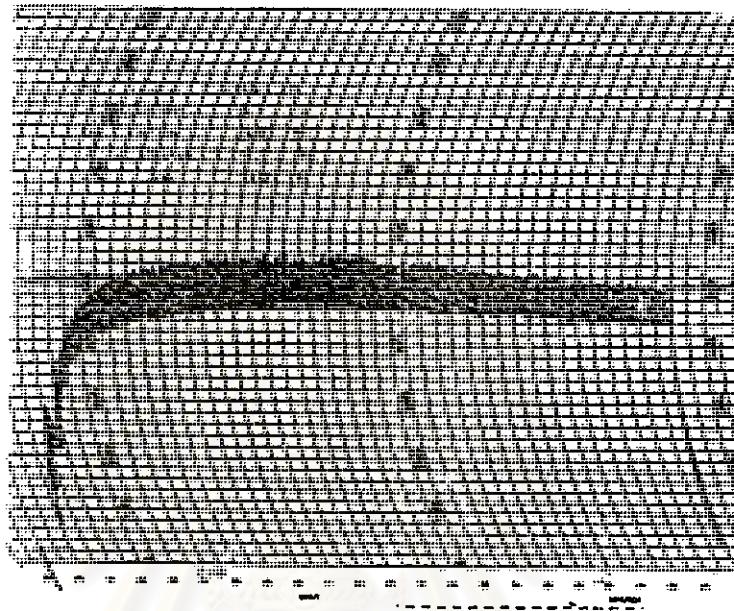
วันที่

คำศัพด์ ท่านจะได้รับตัวอย่างชนมปั้งจาก โปรดประเมินคุณภาพทางด้านสังคมประภาก្សំ กลิ่น เปสีอก เนื้อในชนมปั้ง เนื้อส้ม จากรากชิม และความซ่อนร่วน โดยข้อมูลของย่างจากภาชนะที่ตัดไว้ให้แล้วให้คะแนนตามรายละเอียดที่กำหนด

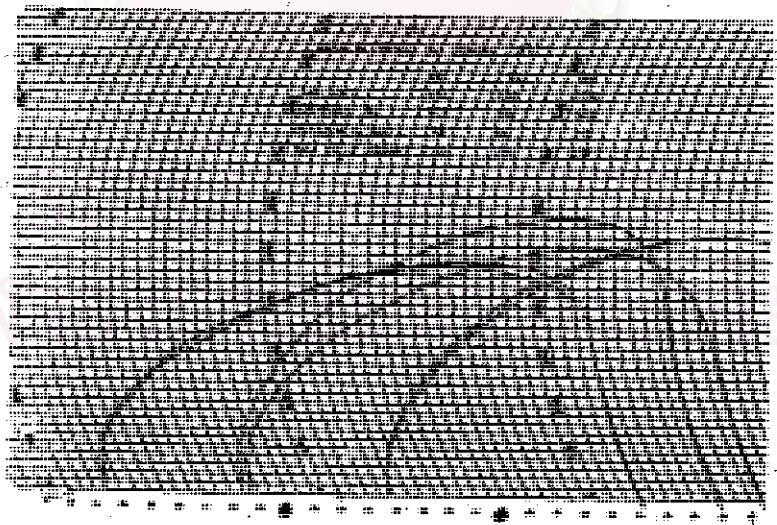
ลงบัญชีคราวละอย	คําแนะนํา	ตัวอย่าง				
1 ลักษณะประภาก្សំ	ขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป	(1-4)				
	ขนาดเล็กหรือใหญ่พอยอมรับได้	(5-7)				
	ขนาดเหมาะสม	(8-10)				
2 กลิ่น	ไม่รักลิ้นยีสต์คนหรือมีกลิ้นอื่นแปลกปลอม	(1-4)				
	หอมกลิ้นยีสต์ปานกลางหรือมีเล็กน้อย	(5-7)				
	แต่ยอมรับได้					
3 เปสีอกชนมปั้ง	หอมกลิ้นยีสต์มาก	(8-10)				
	เปสีอกหนามาก และแข็ง	(1-4)				
	เปสีอกบางเล็กน้อย แต่ยอมรับได้	(5-7)				
4.ลักษณะเนื้อในชนมปั้งแข็ง แน่นมาก ไม่ยืดหยุ่น	เปสีอกหนามากและกรอบ	(8-10)				
	หรือหยับ เป็นก้อน มีวัตถุติดตันไม่เรียบ	(1-4)				
	เนื้อยืดหยุ่นต์ หรือเนื้อยืดหยุ่นเล็กน้อย	(5-7)				
5 เนื้อส้มเผ็ดจากภาชนะ	แต่ยอมรับได้					
	เนื้อนิ่มเป็นไข่ตุ่ม และยืดหยุ่นได้มาก	(8-10)				
	เมื่อเคี้ยวมีลักษณะน้ำนมยานร่วม หรือแห้ง	(1-4)				
6 ความซ่อนร่วน	กระด้าจืดหรือเหม็นยวามากโดยติดเป็นก้อน					
	เมื่อเคี้ยวมีลักษณะคลุกซ่อนร้างหรือวุ่น	(5-7)				
	แต่ยอมรับได้					
7 ความซ่อนร่วน	เมื่อเคี้ยวมีลักษณะเหนียวและนุ่ม	(8-10)				
	พอยema					
	ไม่ชอบมากที่สุดหรือเจย ๆ	(1-3)				
8 ความซ่อนร่วน	ไม่ชอบเล็กน้อยถึงชอบเล็กน้อย	(4-6)				
	ชอบปานกลางถึงชอบมากที่สุด	(7-9)				

ร่องเดือนอนนະ.....

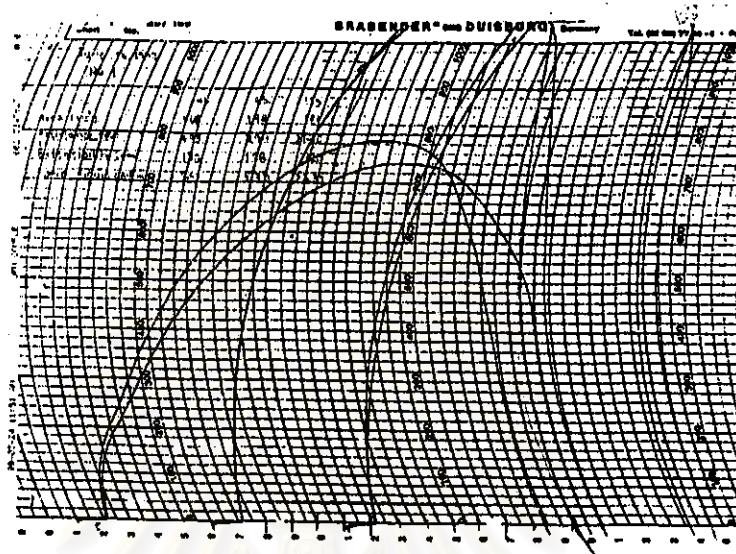
ภาคผนวก ๑

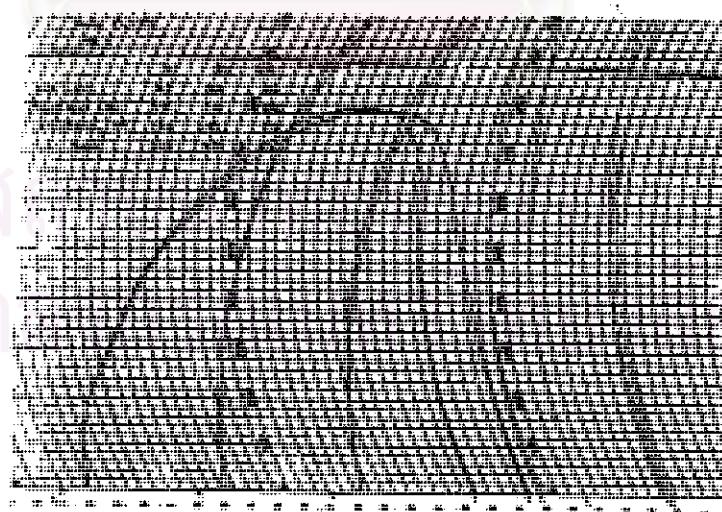
รูปที่ ๑ ค่า Farinograph ของแป้งสาลีเมื่อไม่เติมสารปรับปรุงคุณภาพ

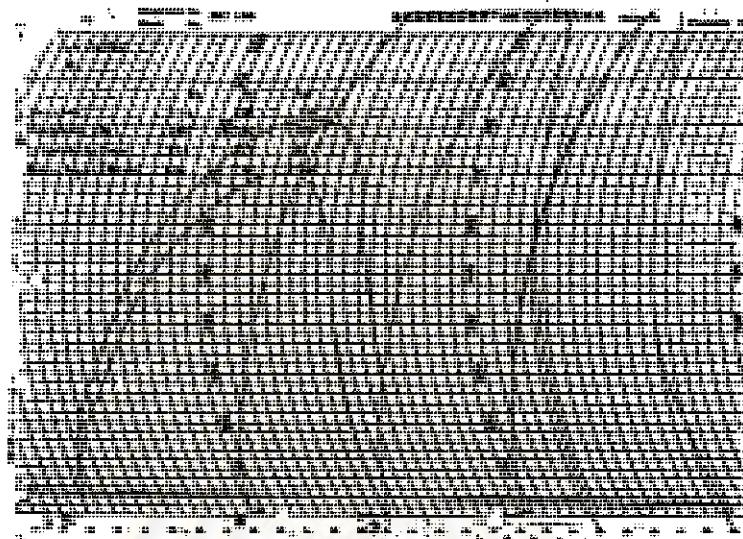
รูปที่ ๒ ค่า Extensigraph ของแป้งสาลีเมื่อไม่เติมสารปรับปรุงคุณภาพ

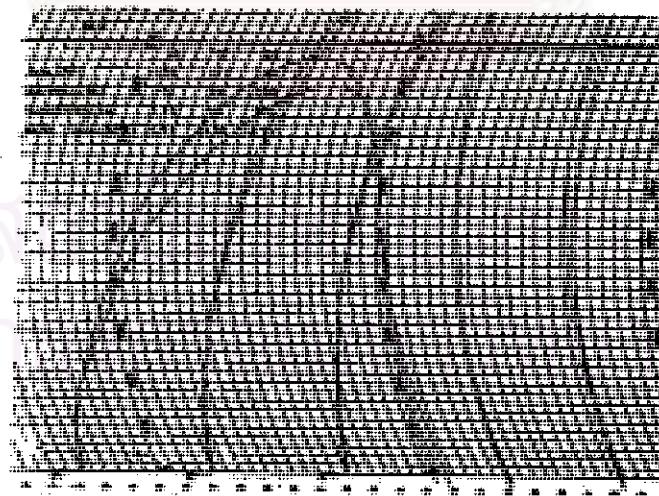
รูปที่ 3 ค่า Extensigraph ของแป้งสาลีเมื่อเติมสารปรับปุ่งคุณภาพ ADA:AA 15:100 ppm

รูปที่ 4 ค่า Extensigraph ของแป้งสาลีเมื่อเติมสารปรับปุ่งคุณภาพ ADA:AA 15:150 ppm

รูปที่ 5 ค่า Extensigraph ของแบงกลีเมื่อเติมสารปรับปุ่งคุณภาพ ADA:AA 30:100 ppm

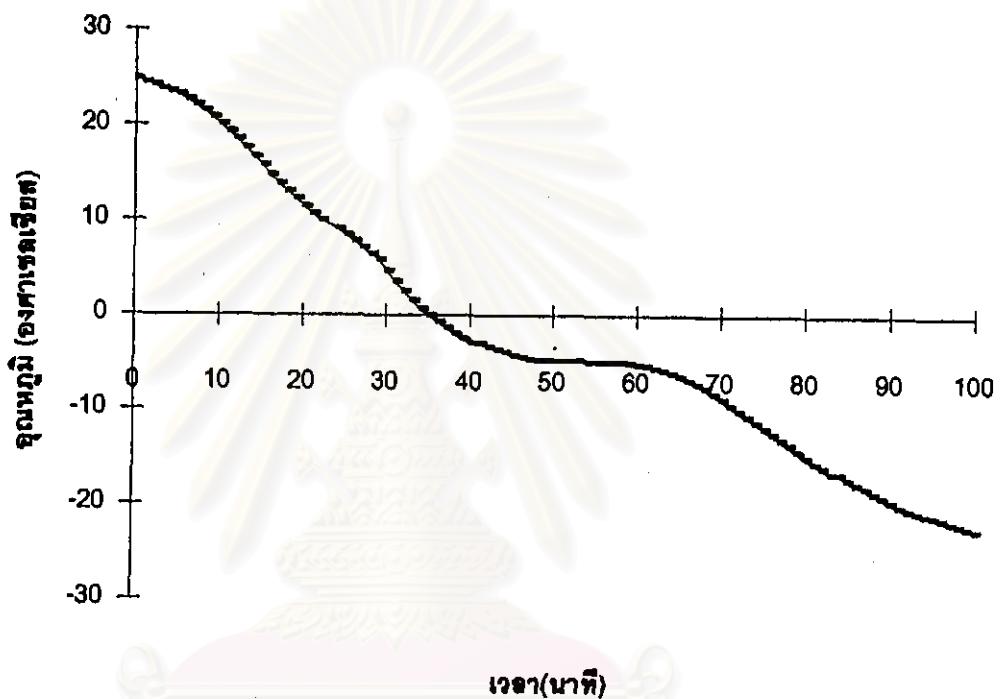
รูปที่ 6 ค่า Extensigraph ของแบงกลีเมื่อเติมสารปรับปุ่งคุณภาพ ADA:AA 30:150 ppm

ตารางที่ ง1 ค่าต่าง ๆ ที่อ่านได้จาก Extensigraph

แป้งฟาร์มและสารปรับปุ่งคุณภาพ	Area			Resistance			Extensibility			Ratio R/E		
	45	90	135	45	90	135	45	90	135	45	90	135
แป้งฟาร์มไม่เติมสารปรับปุ่งคุณภาพ	135	138	129	320	360	355	196	181	179	1.63	1.99	1.98
แป้งฟาร์ม + ADA 15 ppm+AA100 ppm	168	194	181	495	750	>1000	170	128	120	2.91	5.78	>8.33
แป้งฟาร์ม + ADA 15 ppm+AA150 ppm	163	184	180	525	930	>1000	153	125	115	3.43	7.44	>8.70
แป้งฟาร์ม + ADA 30 ppm+AA100 ppm	125	188	164	580	960	>1000	118	127	104	4.92	7.56	>9.62
แป้งฟาร์ม+ ADA 30 ppm+AA150 ppm	144	161	166	595	940	>1000	135	110	103	4.41	8.54	>9.71

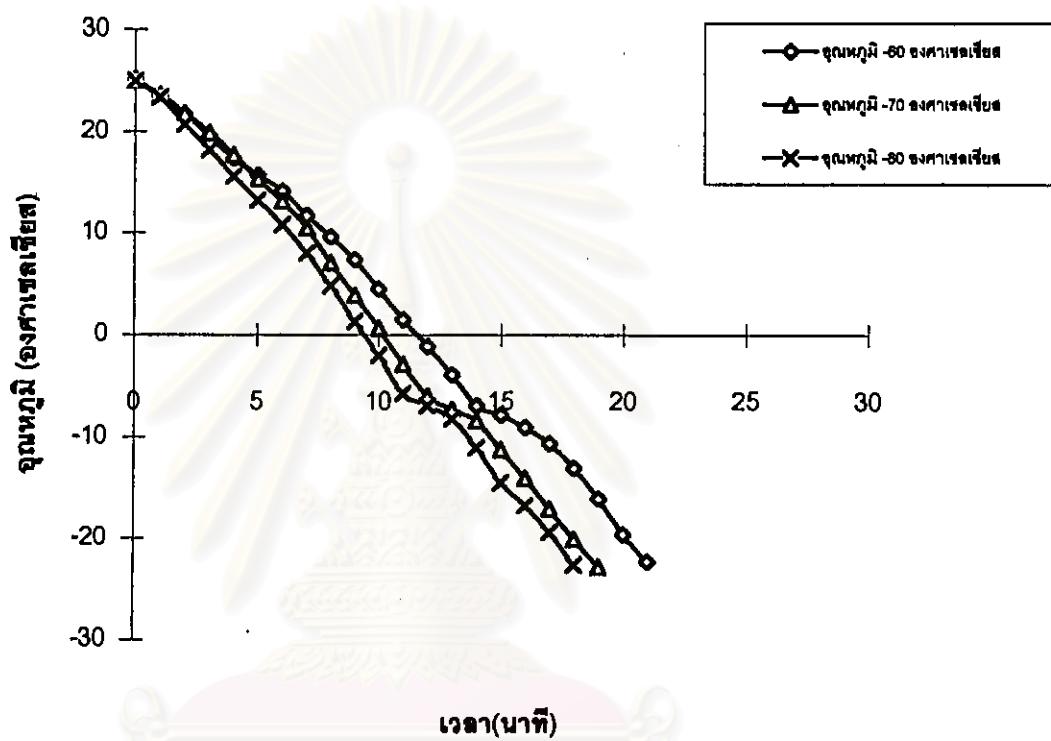
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

รูปที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการซ่อมเยียกแข็ง
ให้เข้มเป็นตัวอย่างเดียว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.2 ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการแข่งขันมังกรแบบในต่อเจนหลวง ที่ -60, -70 และ -80

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

ตารางที่ ๑ การหาปริมาณสารตัวชี้ทึ้งหมด (micromole/g)

ยีสต์	วันที่รัด	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
1.50%	หลังแยกเยื่อ 7 วัน	0.92	0.63	1.08	0.96
	หลังแยกเยื่อ 0 วัน	0.71	0.5	0.83	0.75
	%ที่เพิ่มขึ้น	29.58	26.00	30.12	28.00
3.00%	หลังแยกเยื่อ 7 วัน	1.33	1.46	1.53	1.65
	หลังแยกเยื่อ 0 วัน	1.08	1.18	1.2	1.35
	%ที่เพิ่มขึ้น	23.15	23.73	27.50	22.22
4.50%	หลังแยกเยื่อ 7 วัน	2.38	1.84	1.98	2.16
	หลังแยกเยื่อ 0 วัน	1.83	1.35	1.47	1.67
	%ที่เพิ่มขึ้น	30.05	36.30	34.69	29.34
6.00%	หลังแยกเยื่อ 7 วัน	2.85	3.11	3.17	3.21
	หลังแยกเยื่อ 0 วัน	2.01	2.12	2.08	2.15
	%ที่เพิ่มขึ้น	41.79	46.70	52.40	49.30

แผนกวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ช 2 ค่าปัมมานย์สต็อกติดขารีกานเมบโคโนว์ในชุดของ log

ก่อนนำไปแข่ย์เยื่อแก้ว	ครั้งที่1	ครั้งที่2	ครั้งที่3	ครั้งที่4
โถปกติ	7.78	7.6	8.07	8.18
โถปกติ + พัก 10 นาที	7.88	7.66	8.1	8.26
ให้ความร้อน 42 องศาเซลเซียส + 10 นาที	9.06	8.74	8.22	8.32
ให้ความร้อน 44 องศาเซลเซียส + 10 นาที	8.97	8.52	8.14	8.24
ให้ความร้อน 46 องศาเซลเซียส + 10 นาที	8.59	8.44	7.83	7.77
 หลังแข่ย์เยื่อแก้ว				
โถปกติ	7.65	7.47	7.99	8.07
โถปกติ + พัก 10 นาที	7.65	7.44	7.91	8.04
ให้ความร้อน 42 องศาเซลเซียส + 10 นาที	8.64	8.32	7.97	7.97
ให้ความร้อน 44 องศาเซลเซียส + 10 นาที	8.62	8.24	7.86	7.98
ให้ความร้อน 46 องศาเซลเซียส + 10 นาที	7.94	7.98	7.4	7.26

หมายเหตุ ทำ triplicate ในแต่ละชั้น

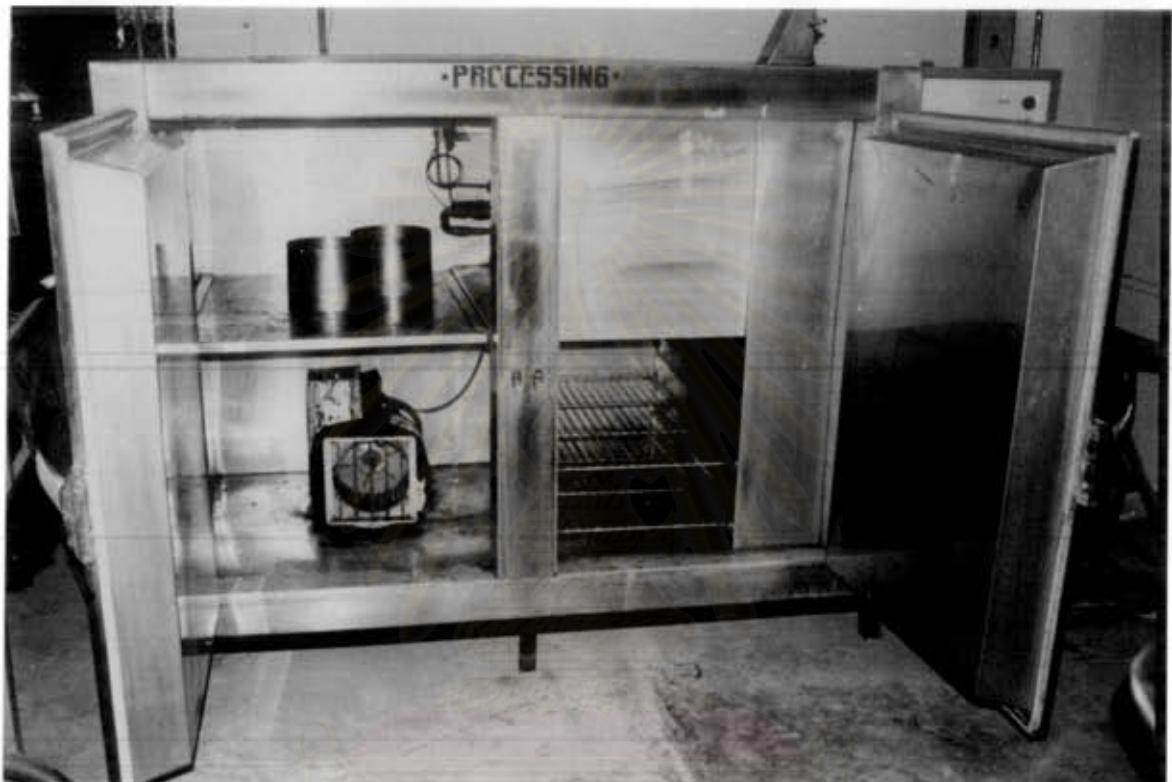
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ รายละเอียด specification ของภาชนะบรรจุโดยนับปัจ漾เยื่อแก้ว

Item	standard	measuring method
1.Material specification	Nylon15 u/adhesive/LLDPE60u	Infrared spectrophotometer
	Thickness(u)	78± 7 %
	Grammage(g/m ²)	74.70± 7 %
2.Dimension	Width (mm)	300±3
	Length (mm)	220±3
3.Tensile strength (Kg/10mm)	MD	>3.50
	CD	>3.00
4.Heatseal strength (Kg/15mm) At 150 ° C 2Kg/cm ² ,1 sec		>2.00
		Sample dimension 15x60mm.
5.Adhesion strength (Kg/25mm)	Nylon/LLDPE	≥0.30
		Sample dimension 25x60mm.
6.Friction test	Metal/Inside	0.70-0.85
	Metal/outside	0.80-1.25
		Telemetric Instrumentab
		Arloy Sweden

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

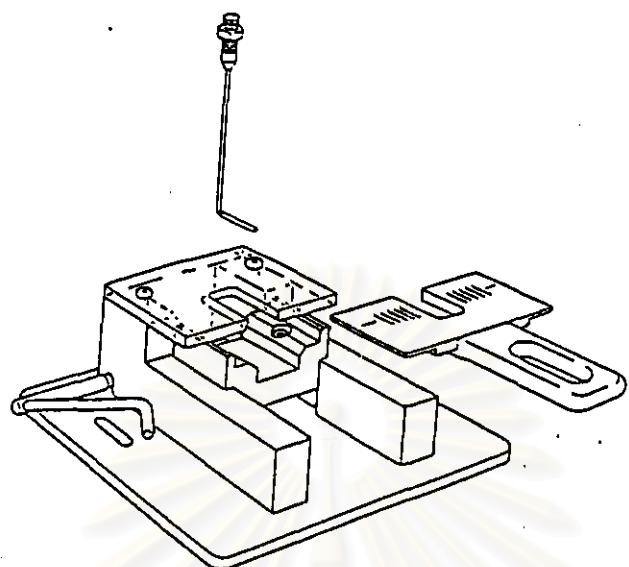
รูปที่ ๑ เครื่องแข่ย์อกแข็งแบบลมเย็น (air blast)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

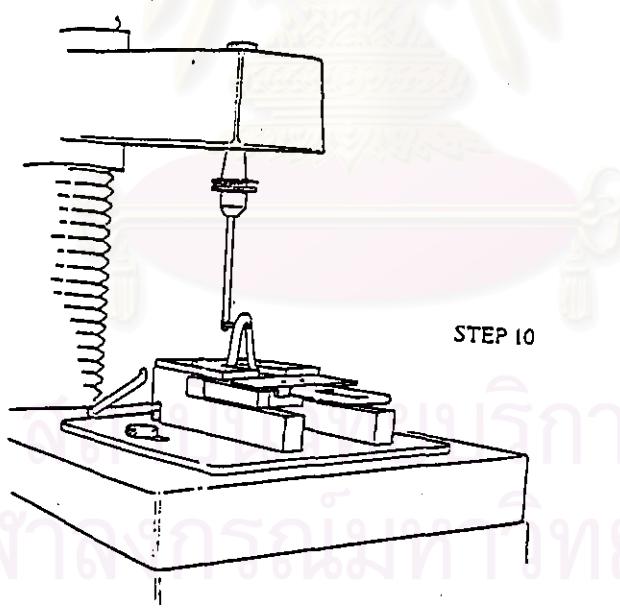

รูปที่ ๒ เครื่องแข็งเยือกแข็งแบบไนโตรเจนเหลว (liquid nitrogen)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ 3-1

STEP 10

๑ 3-2

รูปที่ ๓ เครื่องมือวัดลักษณะอาหาร (Texture Analyzer-XT2)

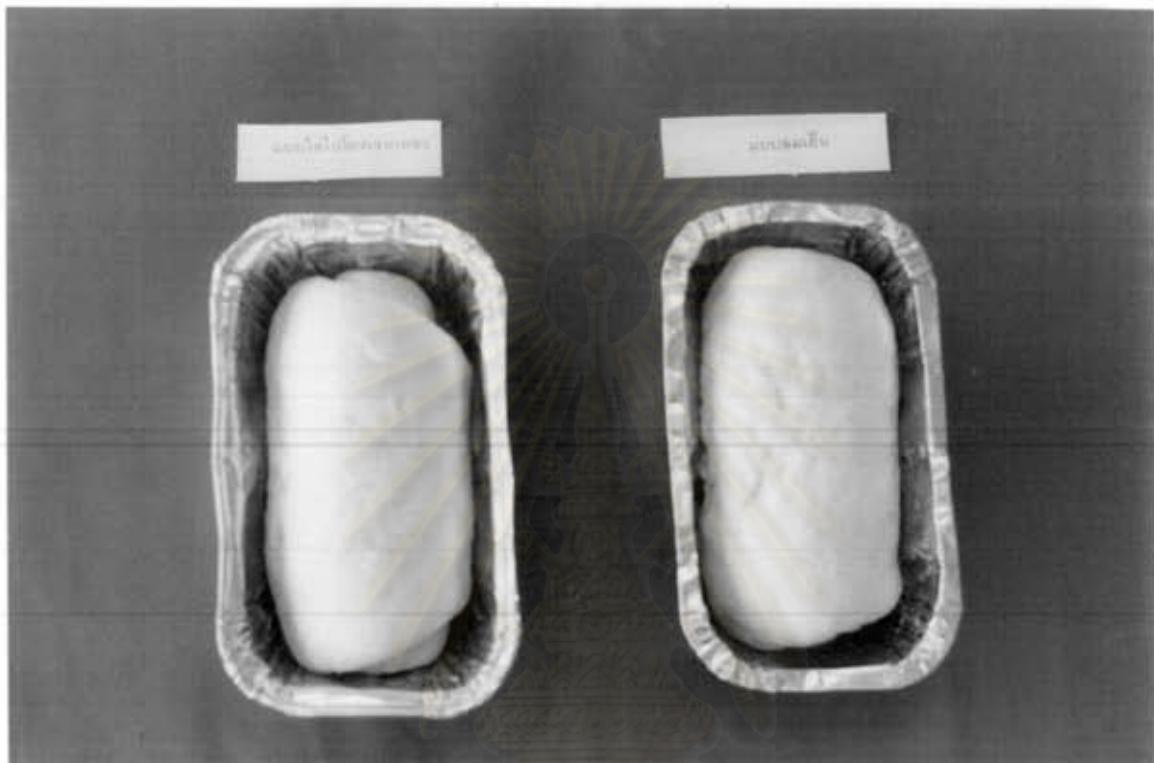
๑ 3-1 อุปกรณ์ที่ใช้ในขั้นตอนการวัดใด

๑ 3-2 การวัดแรงดึงและความยืดของใด

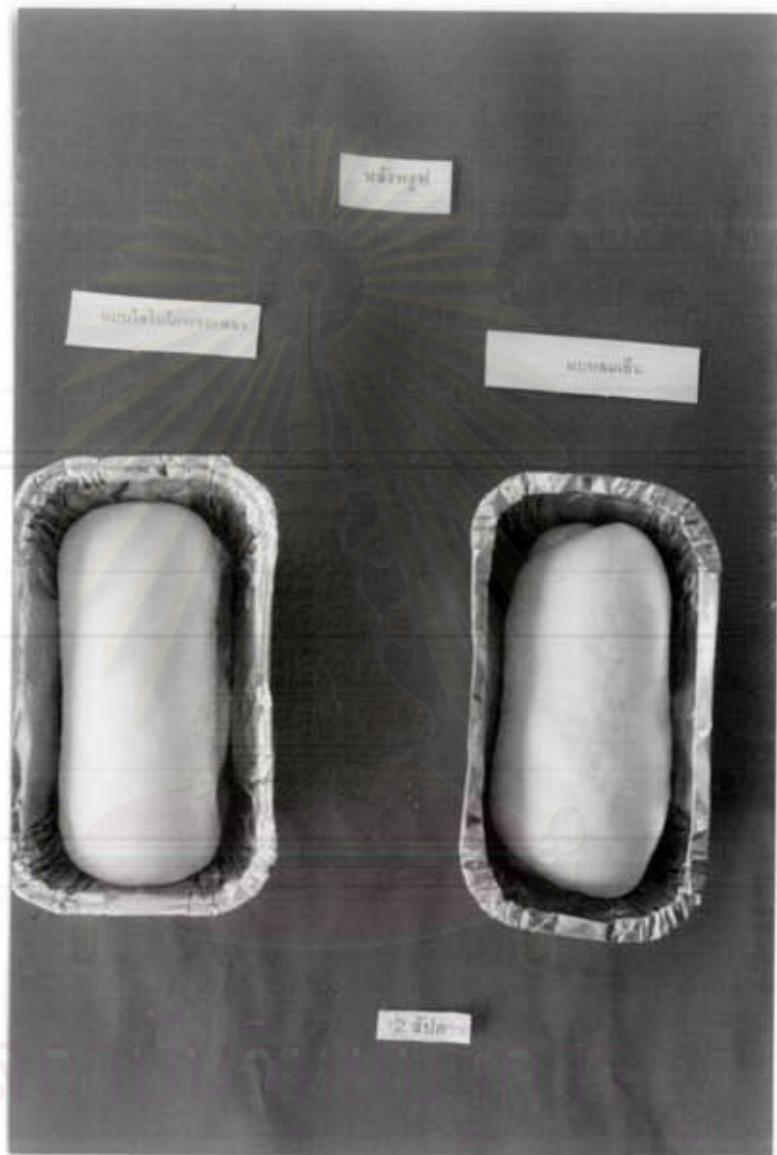
รูปที่ ๔ เครื่องบันทึกอุณหภูมิในการแข่งขัน YOKOGAWA

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

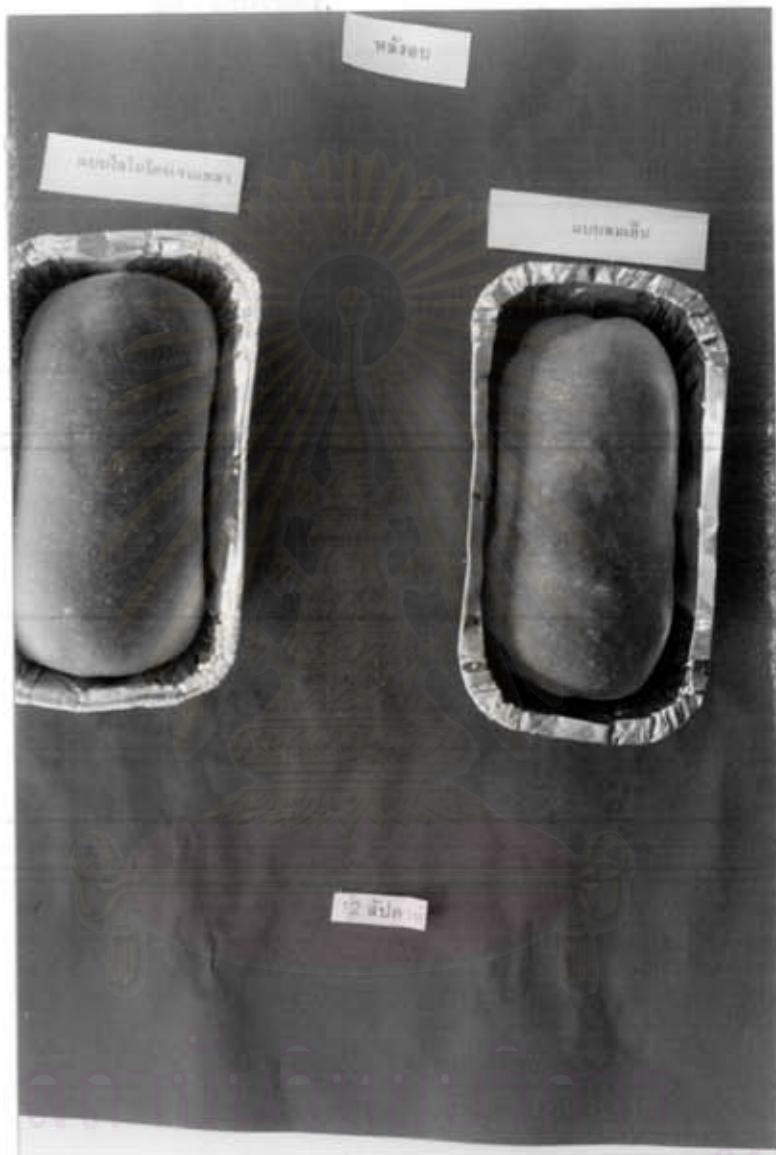
รูปที่ ๕ ลักษณะโดχนமปังเมื่อฝ่านการพกโดยของโดχนமปังที่ฝ่านการแข็ง
เยื่อกنهิงแบบในต่อเจนเหลวและลมเย็นที่เวลา ๐ ลับดาห์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุพิต์ ช ๖ ลักษณะโคลนนมปูงมีผ่านการพักริโคลนโคลนนมปูงที่ผ่านการแข็งเย็น

ลักษณะโคลนนมปูงมีผ่านการพักริโคลนโคลนนมปูงที่ผ่านการแข็งเย็น
เยื่อหุ้มแข็งแบบในต่อเรجنเนลยาและลมเย็นที่เก็บไว้เป็นเวลา 12
เดือน ที่อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๗ ลักษณะขันมีปงที่ได้จากโคลนมีปงที่ผ่านการเผาเยื่อคอกเข็งแบบ
ในโครงเจนเหลวและลมเย็นที่เก็บไว้เมื่อกذا ๑๒ ลปดาห์
ที่อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุนีย์ รัตนากิจกุล เกิดวันที่ 2 เมษายน พ.ศ 2513 ได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมเกษตร จากภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ในปี พ.ศ. 2534 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2537 ปัจจุบัน รับราชการที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตำแหน่ง นักวิชาการมาตรฐาน 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย